

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 117. Articuli in Comitibus Turonensibus proposti ac discussi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

Sæcul. XVI. totius Cleri sui generalem coetum primo
A. G. 1510 Aureliæ, postea Turonibus coegit, do-
 ctiorum regni sui Virorum sententiam
 rogaturus, an salva religione jus suum
 tueri, necnon pactorum a Julio violatorum
 fidem vindicare posset, ac demum quan-
 tam submissionem deferre teneretur spi-
 ritualibus Ecclesiæ armis, quæ Adversa-
 rius ejus in manibus suis teneret, illis ve-
 ro nonnisi ad tuendam injustitiam, atque
 ad negotia mere temporalia uteretur.
 Celebrata fuere hæc comitia exeunte
 Mense Septembri Anno Domino mille-
 simo quingentesimo decimo, ubi a Rege
 octo propositiones fuerunt expositæ, in
 quibus tanta elucet moderatio, ut Regem
 adhucdum erga suum maximum hostem,
 quem Julium esse credebat, indulgentia
 usum fuisse probetur; Ceterum hæ pro-
 positiones quasi quædam consultationes
 scripto exarratæ porrigebantur, quæ sin-
 gulis ferme paginis Ludovici observan-
 tiam in Sedem Apostolicam testantur.

§. CXVII.

*Articuli in comitiis Turonensibus pro-
 positi ac discussi.*

Belcar. in Igitur quærebatur. I. *An liceat Papa*
comment. rer. *bellum inferre Principibus temporalibus,*
Gallic. lib. 12 *milites conscribere, illos alere, atque in aciem*
p. 348. *educere, ubi neque de religione, neque de sun-*
dis

dis ejus Pontificatus controversia est; & Sæcul. XVI. A.C. 1510.
 conclusum fuit, Papam ne posse, nec de-
 bere.

II. An liceat Principi defendenti se Raynald. l. c.
 sua, non solum propulsare armis hujusmodi Argentre coll. Jud.
 injuriam, sed etiam invadere terras Eccle- tom. I. p. 349
 siæ possessas a Papa notorio hoste suo: non Maffæus in
 tamen ea intentione, ut illas retineat, sed suo chron. ad
 tantum, ut impediatur, ne per eas Papa ille ann. 1510.
 fortior & potentior sit ad offendendum di- Joan. Bou-
 tum Principem, & suos. Respondum est, chet in ann.
 Principem hoc posse sub conditionibus, & qua- Aquit. part. 4
 litatibus in articulo propositis. Genebr.

III. An ob tale odium notorium, & ag- Paris. tom. 6.
 gressionem injustam, liceat Principi subtrahe- p. 45.
 re se ab obedientia hujusmodi Principis, at- P. Alexand.
 tento etiam, quod Pontifex concitaverit alios in hist. Eccles.
 quosdam Principes, & Communitates, imo tom. 8. p. 603.
 & tentaverit cogere ad invadendas terras,
 & Dominia ejusdem Principis, qui potius
 benevolentia Sedis Apostolicæ dignus fuit?
 Conclusum est circa hoc punctum: Prin-
 cipem posse ab obedientia talis Papæ se sub-
 ducere, ac subtrahere: non tamen in totum,
 & indistincte, sed pro defensione tantum ju-
 rium suorum temporalium.

IV. Tali subtractione licite facta, quid
 agendum sit tum Principi ipsi, ac subditis
 ejus, tum etiam Prælati & Ecclesiasticis
 Personis Regni sui in rebus, de quibus ad
 Sedem Apostolicam antea recurri solebat?
 decisum fuit, Servandum esse Jus commune
 Hist. Eccles. Tom. XXXII. L an-

Sæcul. XVI. antiquum, & Pragmaticam Sanctionem Re-
 A. C. 1510. gni, ex Decretis Sacrosancti Concilii Basileensis desumptam.

V. An liceat hujusmodi Principi Christiano tueri ac defendere alium Principem sibi confœderatum, & cujus protectionem legitime suscepit? (Hic articulus Ferrariæ Ducem respiciebat,) fuitque responsum, licere.

VI. Si quod jus talis Pontifex ad se pertinere contendat, ut Patrimonii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ partem: contra Princeps Imperii vel Juris sui esse dicat, & de ea controversia paratus sit, & offerat stare arbitraris vel judicio bonorum virorum per compromissum, prout de jure: An eo casu liceat Pontifici absque alia causæ cognitione bellum inferre dicto Principi: & si fecerit, an liceat Principi armis resistere, & aliis Principibus in hujusmodi dissidio ei adesse, eumque defendere, maxime illis, qui ei cognatione vel affinitate conjuncti sunt, cum etiam per centum annos proximos Ecclesia Romana in ejusmodi Juris controversi possessione non fuerit? (Hic casus tangit Bentivolium, quem Julius II. post centum annorum possessionem Bononia depulit) fuitque judicatum; licere Principi in hoc casu resistere de facto, & aliis ei adesse in jure suo tuendo.

VII. Si

VII. Si vero Papa nolit acceptare, quod Princeps juridice & honeste offert, sed non observato juris ordine, contra talem Principem pronunciat sententiam aliquam, an ei sit obtemperandum? maxime cum non est integrum ac tutum tali Principi ad Sedem Romanam ire vel mittere, & jus suum via Juris civilis, & rationibus defendere? decisum est: Non teneri talem Principem parere huic sententiæ.

Sæcul. XVI.
A.C. 1510.

VIII. Si Pontifex injuste ordine juris non servato procedens de facto, & manu armata, pronunciet & publicet aliquas censuras contra Principes sibi resistentes, eorumque subditos & confederatos, an eis parendum sit, & quod remedium adhibendum? Conclusum est per Concilium, Talem sententiam esse nullam, nec de Jure, vel alio quocunque modo ligare.

§. CXVIII.

Episcopus Gurcensis Maximiliani Legatus in Francia.

Compertis hisce decisionibus, quanto-
cius regii Senatores Ludovico au-
ctores erant, ut sine moræ dispendio i-
tineri sese accingeret, ac superatis Alpi-
bus, ipse Bononiensem ditionem infe-
stis armis invaderet, hacque irruptione
Pontificem, ut de propria salute sibi pro-
spiciat, compelleret. Equidem Ludovi-
cus